

Жіва

БЕЛАРУСКИ ТЫДНЁВІК

№ 13 (631)

ГОД XIII

31 САКАВІКА 1968 г.

ЦАНА 60 гр.

ОРГАН
ГАЛОУНАГА
ПРАЎЛЕННЯ
БЕЛАРУСКАГА
ГРАМАДСКА-
КУЛЬТУРНАГА
ТАВАРЫСТВА

БГКТ

У ВАРШАЎСКИМ АДЗЕЛЕ

Праца Варшаўскага аддзела БГКТ у лютым г.г. была накіравана на адзначэнне знамянальнага юбілею — 50 гадавіны Савецкай Арміі.

Пяцідзесяцігоддзю ваенных сіл СССР, а таксама 25 гадавіне гістарычнай перамогі над гітлераўскімі войскамі пад Стацінградам была прысвечана ўрачыстая акадэмія, арганізаваная 8.ІІ.г. супольна з дырэкцыяй Дома савецкай культуры ў Варшаве.

Акадэмію адкрыў намеснік дырэктара Дома савецкай культуры тав. Аляксандр Іванавіч Смалянаў. Прывітаў ён сардэчна прысутных на акадэміі генерала брыгады Войска Польскага тав. Самуіла Малько, палкоўніка Савецкай Арміі тав. Алега Сяргеевіча Мелказёрава, членаў і сімпатыкаў Варшаўскіх аддзелаў Беларускага і Літоўскага грамадска-культурных таварыстваў.

З цікавым і змястоўным дакладам аб гераічным шляху пройдзеным Савецкай Арміяй, аб пераможнай сталінградскай бітве, якая была паваротным пунктам у лёсе II сусветнай вайны — выступіў палкоўнік А. С. Мелказёраў.

Ад імя Беларускага таварыства выступіў Віктар Швед, які сваю прамову закончыў уласным вершам «Савецкай Арміі» (у слаўнае пяцідзесяцігоддзе).

У другой частцы акадэміі дэманстравалася трэцяя частка савецкага мастацкага кінафільма «Вайна і мір».

16.ІІ. у памяшканні Таварыства на Сенаторскай адбылася сустрэча з генералам брыгады Войска Польскага тав. Самуілам Малько.

Генерал С. Малько шмат гадоў свайго жыцця аддаў барацьбе за волю і шчасце беларускага і польскага народаў. У часе II сусветнай вайны ён у радах Савецкай Арміі, а потым у радах Войска Польскага прайшоў баявы шлях да Берліна.

У міжваенны перыяд, будучы членам Цэнтральнага Камітэта КПЗБ, тав. С. Малько змагаўся з санацыйнымі ўладамі Польшчы за вызваленне зямель Заходняй Беларусі і ўзяццё іх у адзінай сацыялістычнай дзяржаве.

Надзвычай цікава, пераканаўча і непасрэдна раскажаў ген. С. Малько аб сваіх непасрэдных кантактах з беларускімі легальнымі арганізацыямі, з прагрэсіўнымі беларускімі палітычнымі дзеячамі, пісьменнікамі. Тав. Малько выступаў пад партыйным псеўданімам «Паўлік» шмат дапамог паэту Максіму Танку ў яго палітычным росце, у цяжкіх матэрыяльных абставінах і ў выданні яго паэтычных зборнікаў.

Цікава прадстаўлялася публіцыстыка тав. «Паўліка» (С. Малько), яго адважныя артыкулы, друкаваныя на старонках беларускіх легальных прагрэсіўных газет і ў нелегальным камуністычным друку.

Сустрэча з ген. С. Малько была надзвычай карыснай. Прысутныя пазнаёміліся з часткай малавядомай гісторыі заходнебеларускага камуністычнага руху.

28.ІІ. у памяшканні Варшаўскага аддзела БГКТ адкрыта выстаўка савецкага ваеннага плаката пазычаную ў Стацінскім праўленні ЗМС. Выстаўка прадстаўляе гісторыю Савецкай Арміі, яе гераічную барацьбу з вонкавымі і ўнутранымі ворагамі на ўсіх франтах грамадзянскай і Айчынай вайны.

Праўленне аддзела на сваім чарговым пасаджэнні зацвердзіла багаты план працы аддзела на 1968 год.

В. Ш.

Выбіраючыся да ПОМ-у ў Бельску здавалася мне, што зараз тут вельмі гарачы час, усё ж за некалькі тыдняў вясна. Але ў Бельскім ПОМ-е падрыхтоўку да вясны пачалі ўжо вельмі даўно тады, калі мы пачалі думаць сур'ёзна аб зіме.

Найбольшай справай у падрыхтоўцы да веснавых палавых работ — гэта трактары. Трактараў у сельгасгартках ужо многа і гэта адна справа, а другая — шмат іх псуецца і то з розных прычын. ПОМ у Бельску, як і кожны іншы ПОМ, праводзіць капітальны ра-

ПОМ СУСТРАКАЕ ВЯСНУ

монт трактараў. І нягледзячы на тое, што вельмі часта не хапае запасных частак, усё трактары будуць адрамантаваны на час. Дырэктар Чэслаў Хмяльніцкі паінфармаваў мяне:

— Зараз (першая палова сакавіка — А. К.) маем яшчэ адрамантаваць 16 трактараў, але да 15 сакавіка, напэўна, і іх адрамантуем.

Штопраўда, згодна з планам і гэтыя 16 трактараў павінны былі быць ужо адрамантаваны, але затрымка наступіла выключна з прычыны недахопу запасных частак, якія трэба было шукаць у іншых ваяводствах. Зрэшты, не вялікая бяда, што трактары не адрамантаваны. Калі б трэба было ісці ў поле, ПОМ мае запасныя трактары і можа іх даваць паасобным сельгасгарткам. Варта таксама дадаць, што зараз на пляцы ў ПОМ-е стаіць 12 адрамантаваных трактараў, якіх сельгасгарткі не забіраюць толькі таму, што не маюць чым плаціць за рамонт.

Аб рамонтах трактараў і машын пра-

вёў я размову з кіраўніцтвам і працаўнікамі. Усе згодна сцвердзілі, што найбольш рэкламацый (да 70% агульнага ліку рамонтаў) прыпадае на новыя трактары. Зрэшты, тут у прадукцыйным цэху я бачыў, як рамантуецца трактары. Калектыву рабочых і тэхнікаў робіць усё, каб па меры магчымасці ўласнымі сіламі, часта рознымі камбінацыямі, прывяці даюю частку машыны ў карыстанне. Каб магчыма добра вышпечылі звацца ў рамонтах, напрыклад, ПОМ у Бельску спецыялізуецца ў рамонце шасі трактараў, а рухавікі дызеля рамантуе Рамонтна-прадукцыйнае прадпрыемства ў Белакоку.

Аднак, нягледзячы на найлепшае правядзенне ПОМ-амі рамонтаў, будуць выступаць недамаганні машын. Звязана гэта з тым, што кожную машыну мусіць абслугоўваць людзі. Факт гэта званы, што ў многіх сельгасгартках, дзе ёсць па 3 і больш трактараў, адзіным «спецыялістам» з'яўляецца трактарыст і добра яшчэ, калі трактарыст — чалавек сумленны, але многія не хочуць дбаць аб грамадскай уласнасці, і такім чынам тут хутчэй псуецца машыны, а праўленні сельгасгарткоў, не знаючыся, не могуць гэтаму зарадзіць. І таму ПОМ у Бельску сустракае сёлеташнюю вясну масавай падрыхтоўкай перш за ўсё трактарыстаў. У павеце на курсах падрыхтоўваецца 90 трактарыстаў, а новых трактараў павет атрымае толькі 60, г.зн., што 30 чалавек — гэта запас, які будзе заступаць, калі зойдзе патрэба. Зрэшты, сярод курсантаў многа дыспетчараў сельгасгарткоў, членаў праўлення, якія тут знаёмяцца з асновамі асноў механізацыі.

У Бельскім ПОМ-е пачнецца эксперымент, які, на маю думку, напэўна, апраўдае сябе. У красавіку і маі распачнецца тут курс механікаў сельгасгарткавых машын і прылад. Ініцыятыва ПОМ-у прыхільна была прынята Міністэрствам асветы, якое апрацавала і перадала праграму навучання. Людзі, якія закончаць гэты курс, будуць вышэйшымі спецыялістамі ад трактарыстаў і будуць абслугоўваць т.зв. кансерватарскія пункты сельгасгарткавых машын і прылад. Агульна кажучы, гэта павысіць узровень тэхнічнай культуры, якой нам так не хапае на вёсцы.

А. Карпюк
фота аўтара

Новае Вершы

НЕПРЫРУЧАНАЯ ПТУШКА

Мне па душы глухія пушчы.
Лістоты замець на дварэ.
Я непрыручаную птушкай
Жыву між сполаху і дрэў.
Каторы дзень настрой губляю
І зноў, па-новаму, люблю.
Іду, гукаю, выглядаю,
Шукаю, думаю, не сплю.
О людзі! — Вечныя пытанні,
Вытокі мудрасці і зла.
Нясу ў сваё святое ранне
Любоў і гнеў на паўкрыла.
Мяне ў палёце не скарылі,
А калі збочу, то маю:
Скруціце стомленае крылле
І кінце ў родную раллю.

Жэня Янішчыц

РЭЗЕРВЫ ХЛЕБА

Чалавек неахвотна прызнаецца да сваёй беднаты. Белакоцкае ваяводства, калі разыходзіцца пра сельгасгарткавую прадукцыю, займае, на жаль, адно з апошніх месцаў у сям'і 17-ці ваяводстваў нашай краіны. Пацяпнае толькі тым, што тэмп развіцця сельгасгарткавай прадукцыі Белакоцчыны на прыцягу апошніх год быў вышэйшы ад сярэдняга ўзроўню для ўсёй краіны.

Радныя ВРН, якія 12 сакавіка сабраліся на чарговую 15-тую сесію, дайшлі да вываду, што аздараўляючай крыніцай для белакоцкай сельскай гаспадаркі з'яўляюцца нявыкарыстаныя рэзервы.

СТРУКТУРА ПАСЕВАЎ

Пад жыта, авёс, пшаніцу і ячмень гаспадары на Белакоцчыне прызначаюць каля 56% ворнай зямлі. Праўда, у Гайнаўскім, Белакоцкім, Бельскім і Сакольскім паветах збожжа сеюць крыху больш. Адначасова больш 13% поля сям'яне адводзяць пад кармавыя расліны — сярэдню, канюшыну, лубін, траву і т.п. Белакоцчына багата сенажацямі. І перш за ўсё яны павінны забяспечыць жывёлу кормам. Канюшыну, а тым больш сярэдню можна і неабходна змяніць добрым высакаясным сенам.

АДНАЎЛЕННЕ НАСЕННЯ

Даўно ўжо ўстаноўлена, што сям'яне абавязаны аднаўляць насенне: праз 3 гады збожжа і праз 5 год бульбы. Аднаўленне сёйнага матэрыялу жыта, аўса, пшаніцы і ячменю праходзіла наогул пасляхова, хаця толькі 5 паветаў перавыканалі ўстаноўлены план. Паўднёва-ўсходнія паветы (апрача Сяміціч) не маюць, на жаль, чым тут пахваліцца. Яшчэ горш праходзіла аднаўленне пасадачнага матэрыялу бульбы. У Белакоцкім і Дуброўскім паветах план выкананы ледзь на 22%, у Бельскім — 44%. Крыху лепшыя вынікі маюць Сяміціцкі і Гайнаўскі паветы. Устаноўлена, што сям'яне ў многіх вёсках і ў цэлых грамадах не прытрымліваліся трохгадовага для збожжа і пяцігадовага для бульбы тэрміну аднаўлення насення.

Праграма аднаўлення насення прадбачала суседскі абмен. Жыццё паказала, што ён не апраўдаў сябе. Добрыя намеры ўлад часам выкарыстоўваліся для розных махлярстваў. Таму было пастаноўлена да 1971 года суседскі абмен поўнаасцю змяніць дзяржаўнымі пастаўкамі высакаякаснага насення.

ЗАПРАЎКА ЗБОЖЖА

Толькі 1/3 азіміны і 1/5 ярыны запраўляюць у нас сям'яне перад пасевам. Справа шмат палепшылася восенню мінулага года, але ўсё яшчэ далёка да задавальняючага стану. Таму ваяводская рада абавязала сельгасгарткавую гурткі, каб у іх руках знайшлося столькі сёўнікаў, што адзін сёўнік будзе прыпадаць на 15 гектараў — і не больш. Гэта дазволіць урэшце выкінуць каробачку ці плахту і аблегчыць запраўку насення. Адначасова да 1970 года на кожнай міжгурткоўскай машына-трактарнай базе павінны быць абсталяваны прылады для ачысткі насення.

ХІМІЧНАЯ ПРАПОЛКА

Толькі кожны трэці гектар поля, зняты пад вырошчванне збожжа, бачыў

(Працяг на стар. 4)

Жылыя дамы на вуліцы Длугай.

Тут знаходзіцца крама мужчынскай і дамскай моды, а таксама кавярня «Міла».

Саколка разбудуваецца

Саколка разбудуваецца. Асабліва прыгожа разбудуваецца яна ў паўночнай частцы. На вуліцы Длугай пабудаваны сучасныя жыллёвыя дамы. А за імі выгоды дзіцячы сад.

У недалёкім мінулым у цэнтры горада на плошчы вакол царквы адбываўся кірмаш. Сотні фурманак тут з'язджалася нават з далёкіх адлеглых вёсак. Зараз гэтая плошча — плошча Касцюшкі чыстая, выкладзеная цэментнымі пліткамі. Па-суседску з гэтай плошчай знаходзіцца сквер, які летам красуецца клумбамі руж.

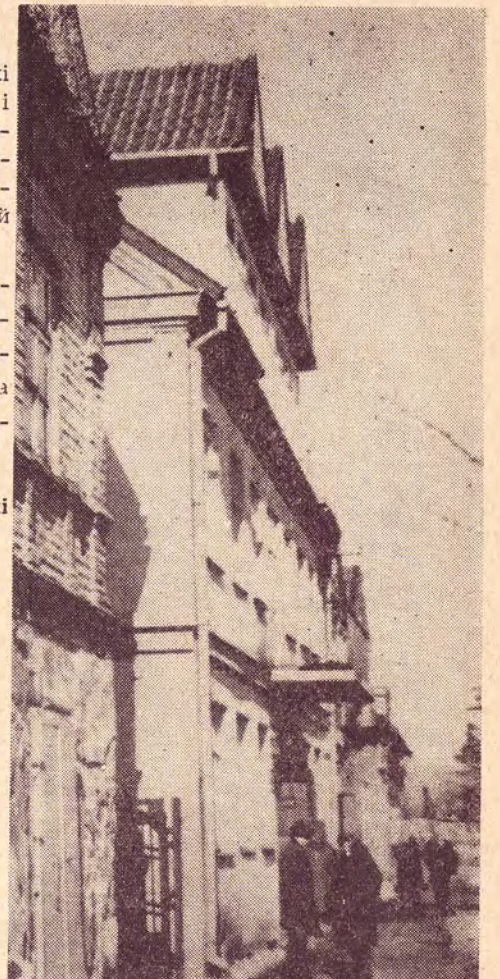
Цэнтральнымі вуліцамі Саколка з'яўляюцца вуліцы Беластоцкая і Гродзенская. На Беластоцкай вуліцы найбольш знаходзіцца крамаў. У тарговы дзень — гэта значыць, у панядзелак — на гэтай вуліцы масы людзей.

Затое на Гродзенскай амаль цішынна. У апошні час на гэтай вуліцы пабудаваны гандлёвы прыгожы павільён. Тут знаходзіцца таксама і кавярня, у якой адбываюцца дансінгі.

Тэкст і фота М. Хмялеўскі

Гродзенская вуліца.

Дамы на плошчы імя Касцюшкі.

Пры агульным развіцці турыстычнага руху на Беластоцчине наглядаецца яго заняпад на паўднёвым усходзе нашага ваяводства. Сведчаць аб тым нават фармальныя даныя беластоцкага ПТТК. На Бельшчыне лік членаў ПТТК за апошнія тры гады паменшыўся дакладна ў чатыры разы, падобная сітуацыя на Гайнаўшчыне, дзе з 7 гурткоў ПТТК у 1966 годзе засталася 3 гурткі. Аб Сяміціцкім, Беластоцкім і Сакольскім паведах наогул няма гутаркі. Затое пачынае цвісці арганізаваны турыстычны рух у Дуброўскім павеце, які знаходзіцца па-суседску з вялікім Аўгустоўска-Сувальскім турыстычным комплексам. Ужо за Бобрю турыстычныя базы, у Аўгустоўскую пушчу летам выроіваюцца нязлічаныя масы турыстаў.

Адзіным турыстычным цэнтрам на нашым паўднёвым усходзе з'яўляецца славуная Белавежа. Аднак зацікаўленне Белавежай не такое вялікае, як магло б здавацца на першы погляд. Белавежскі цэнтр здольны прыняць утрыа больш турыстаў, чым звычайна. Ды нават гэтая трэць турыстаў не знаходзіць тут належнай абслугі, няма падрыхтаваных праваднікоў ні належнай атмасферы зычлівасці ў адносінах да турыстаў. А, здавалася б, градыцы турыстычнага руху тут куды старэйшыя, чым у Аўгустове.

Атмасфера нядобразычлівасці, прынамсі, у частковай інтэрпрэтацыі ўлад ПТТК, мае адмоўны ўплыў на далейшыя перспектывы развіцця турыстыкі ў нашых ваколіцах. У бліжэйшыя год, нават у бліжэйшае дзесяцігоддзе, не прадбачаецца якой-небудзь турыстычнай дзейнасці ў басейнах рэк верхняй Нарвы і Мельніцка-Драгічынскага ўчастка Буга.

Няцяжка заўважыць, што нашы людзі разумеюць турыстыку дакладна наадварот: выехаць у лес, наладзіць выпіўку. І ўсё. Вандраванне і пазнаванне ваколіц лічыцца амаль дурнотаю. Гэтакія наша традыцыя, калі штосьці такое наогул заслугоўвае на назву традыцыі...

Свайго часу мы шырока апісвалі ў «Ніве» прыгажосці маршрутаў белавеж-

скіх, нарва-бугскіх і супраслянскіх. Але ад аднаго апісвання і заахвочвання яшчэ не ўзнікне турыстычны рух. На гэта павінна існаваць жыццёвая неабходнасць, патрэба захавання сіл і здароўя. Мо з часам навучымся яе ад сялянскаў, якія па аб'ектыўных прычынах зразумелі вельмі даўно вялікую вартасць турыстыкі. Летнюю Аўгустоўшчыну запаўняюць, перад усім, людзі вялікіх гарадоў і прамысловых цэнтраў. Беластачан там нарта мала, не едуць туды нярэдка нават і за дарма. Мы — сыны прыроды. Хіба так. Але турыстыка, — гэта не толькі аказія для кантакту з прыродай, але перад усім — змена асяроддзя, адпачынак ад штодзённых клопатаў, адпачынак ад тых самых людзей урэшце, калі гаварыць па шчырасці да канца. Турыстыка патрэбна і вёсцы, і не толькі ў Варшаву ці ў штаб Гітлера (для сенсацыі).

Разумею турыстыку як аказію пабачыць дзівы: слон, зубр, від Варшавы з Палаца культуры і т.п. А дзе ж мы згубілі адпачынак? Цішыню і роздумы? Пачуццё прыгажосці і шчасця жыцця? Радасць жыць? (ся)

Белавежа 23-ох

Выйшла з друку чатырохтысячным тыражом групавая праца пад рэдакцыяй дац. др Януша Фалінскага «Нацыянальны парк у Белавежскай пушчы».

Свае навуковыя працы публікуюць тут 23 аўтары, у тым ліку 11 з Белавежы: дац. Януш Фалінскі, дац. Здзіслаў Пуцэк; др др Станіслаў Бароўскі, Чэслаў Аголуў, Аляксандр Сакалоўскі; мгр мгр Ежы Альшэўскі, Крыстына Фалінская, Данута Гацлаўская, Амелія Кавецкая, Андрэй Кавецкі; лекар вет. Збігнеў Красінскі. Малюнк і карты выканаў Нелі Альшэўская.

Працу аўтары прысвечваюць «Ініцыятару і аднаму з творцаў Белавежскага Нацыянальнага парку Прафесару Доктару Уладзіславу Шаферу ў 80 гадавіну нараджэння і 45 гадавіну ўзнікнення парку». (вл)

Чалавек і пушча

Вядомы нам як актыўны прыяцель Белавежы і адначасова старшыня Таварыства прыяцеляў Белавежы дац. др Януш Фалінскі з Белавежскай геабатанічнай станцыі Варшаўскага ўніверсітэта сваю таблігатыўную працу (г. зн. працу на ступень дацэнта) пісаў на тэму «Antropogeneza (antropos — gres. człowiek, i genezis — początek, pochodzenie — red.) roślinności Puszczy Białowieskiej jako wynik syntropizacji naturalnego kompleksu leśnego».

Праца выйшла кніжкай і была напісана пад кіраўніцтвам праф. др Ул. Ма-тушкевіча з Варшаўскага ўніверсітэта. (вл)

БЕЛАРУСКАЯ КНІГІ

У беластоцкай кнігарні пры вуліцы Кілінскага 10, а таксама ў кнігарнях Бельска, Гайнаўкі, Сяміціц, Саколка можна набыць наступныя беларускія кніжкі:

Алесь Якімовіч. **Выбраныя творы. I і II т.** Гэта збор твораў выдатнага беларускага дзіцячага пісьменніка.

Р. Мурашка. **Салаўі Св. Палікара.** Раман.

Кандрат Крапіва. **Байкі і сатырычныя вершы.**

Бярозка. **Гэта дзіцячы зборнік.** Янка Купала. **Выбраная лірыка.** Некаторыя літаратуразнаўцы дашукоўваюцца аналогіі паміж лірыкай Купалы і Лермантава. Максім Горкі лічыў Купала беларускім Шаўчэнкам.

Анатоль Вялюгін. **Вада і вуды.** Дасканалая рэч да чытання за 2 зл. і 30 гр.

Аркадзь Чарнышэвіч. **Новы дом.** Рэч вартая ўвагі.

Уладзімір Дубоўка. **Жоўтая акацыя.** Мала вядомы ў нас, а як жа цікавы пэрт.

Беларуская народная казка. **Філіпка-сыноч.**

Якуб Колас. **З майго летапісу.** Гэта рэкамендуем для старэйшай моладзі, ліцэістаў. (ся)

СЯЛЯНСКАЯ ПАРТЫЯ

Апрача ПАРП на вёсках Сакольшчыны вялікую выхаваўчую і арганізатарскую работу вядзе Аб'яднанае строніцтва людовае ЗСЛь. У 16-ці грамадах працуюць грамадскія камітэты ЗСЛь, якія ў сваёй дзейнасці найбольшы націск кладуць на павышэнне сельскагаспадарчай вытворчасці і на арганізацыю грамадскіх чынаў. У паўднёва-ўсходняй частцы Сакольшчыны найбольшыя заслугі ў ініцыяванні і мабілізацыі сялян да грамадскай працы мае гурток ЗСЛь у Шацілах, прэзасам якога з'яўляецца Станіслаў Хлябовіч. Апошнім часам быў там праведзены рамонт дарогі, якая злучае Шацілы з Негупай. Аўтарытэт ЗСЛь на Сакольшчыне з кожным годам узрастае. Аб гэтым сведчыць хаця б той факт, што ў мінулым годзе ў рады ЗСЛь было прынята 200 новых членаў. Сакольская арганізацыя ЗСЛь здабыла першае месца ў Беластоцкім ваяводстве па разбудоўвае сваіх радаў. Зараз вядзецца ў ЗСЛь вялікая кампанія — абмен членскіх білетаў.

Варта адзначыць, што сакратаром Паятовага камітэта ЗСЛь на Сакольшчыне з'яўляецца наш дзеяч — Аляксандр Рафаловіч, які ўжо многа год узначальвае Паятовае праўленне аддзела БГКТ. (мх)

СЯДАЙЦЕ, ЕДЗЕМ

У акцыі беластоцкіх рэдакцый і «Грамады», «Сядайце, едзем», арганізуем за-гранічныя экскурсіі:

СССР — выезд 18 мая спальным поездам на 8 дзён у Львоў і Кіеў. Кошт 3.190 плюс 577 злотых для абмену на 26 рублёў.

Балгарыя — ад 14 да 28 чэрвеня, пабыўка ў приморскім лясным цэнтры «Дружба» (10 кіламетраў ад Варны). Праезд самалётам. Усё каштуе 6 тысяч зл. плюс 1036 для абмену.

ГДР — выезд у канцы жніўня або на пачатку верасня на 5 дзён у Берлін і і Пачдам. Кошт 1480 плюс 250 для абмену.

ЗАГРАНІЦУ І ЁЇ ПОЗНАНЬ

Венгрыя — на 6 дзён у Будапешт, ад 19—24 верасня. Кошт 2600 плюс 447 для абмену.

Чэхаславакія — 3 дні ў Празе ад 25—29 верасня. Падарожжа самалётам, кошт 1430 плюс 250 для абмену.

Ва ўсіх гэтых экскурсіях прадбачана наведванне самых цікавых мясцовасцей кожнай краіны і кожнага горада.

На Познаньскі кірмаш

Як штогод, у чэрвені ў Познані будзе адбывацца міжнародны кірмаш. Спудзельня «Грамада» ў рамках нашай супольнай акцыі «Сядайце, едзем», прымае абслугу экскурсій з Беластоцчыны. Удзельнікі экскурсіі будуць мець: начлэгі ад 30—35 зл, ежу 60 зл. за дзень, білеты на кірмаш — 21 зл., білеты ў оперу, аперэту ад 20 да 35 зл., у тэатры ад 15—25 зл.

Праезд забяспечвае «Грамада» аўтобусамі. Па дарозе туды і назад многа цікавых месц можна пабачыць па за-казу. Заказы прысылаць да 10 мая.

Арганізуюць экскурсіі аддзелы і экспазітуры «Грамады»:

- 1) **Беласток**, Адзел ваяводскі, вуліца Варшаўская 38, тэль. 14-17,
- 2) **Сувалкі**, экспазітура, вул. Касцюшкі 92, тэль 704,
- 3) **Сяміцічы**, Пляц Вызвалення 17, тэль 94,
- 4) **Ломжа**, вул. Крутка 5, тэль 23-30,
- 5) **Алецка**, вул. Леніна 11, тэль. 766.

Школы і члены спудзельні «Грамада» карыстаюць са зніжкам. (вл)

«Ніва»
№ 13 (631)

31 сакавіка 1968 г.
3 стар.

РЭЗЕРВЫ ХЛЕБА

(Працяг са стар. 1)

дагэтуль хімічныя сродкі для барацьбы з пустазеллем. У некаторых паветах, як у Бельскім і Сакольскім было яшчэ горш. Хімічная пралолка прымянялася там мінімальна.

ВАПНАВАННЕ

Падкормліванне глебы штучнымі ўгнаеннямі, як сцвердзілі спецыялісты, толькі тады мае сэнс, калі яна не з'яўляецца кіслай. На Беластоцкім 86% поля патрабуе вапнавання. У 1966/67 гаспадарчым годзе завяпнавана ў нас ледзь 50% поля. Пры такім тэмпе поўнае адкисленне глебы наступіла б неўзыхваўна за 20 год. Таму неабходна вапнаванне спалучыць з праграмай продажаў і прымянення іншых штучных ўгнаенняў.

СІЛАС

Пад канец 1967 года кожны гаспадар меў сілас. Гэта сярэдні паказальнік для ўсяго ваяводства. Прыгледзеўшыся бліжэй, убачым, што на 100 гаспадароў у Гайнаўскім і Сакольскім паветах сіласы мелі толькі 11, а ў Беластоцкім, Бельскім, Дуброўскім і Сяміціцкім паветах — толькі 16—18 гаспадароў. Радныя ВРН дайшлі да вываду, што сіласаванне корму так трэба разбудавач, каб у 1970 годзе прыпала на адну карову мінімум 3 тоны сіласу ў год. Зараз у Гайнаўскім павеце прыпадае 145 кг, а ў Сакольскім — ледзь 80 кг.

НА СЯЛЯНСКІМ ПАНАДВОРКУ

Гэта некаторыя рэзервы хлеба, якія разглядалі радныя ВРН у Беластоку. Бачым, што нічога тут асабліва новага няма, але ўсё канкрэтна і сапраўды па-гаспадарску падлічана. 350 калектываў, у склад якіх уваходзілі сельскагаспадарчыя спецыялісты, рыхтавала матэрыял для абмяркоўкі на сесіі. Гэтыя калектывы пакінулі статыстычныя сярэднія паказальнікі і праўду аб сельскай гаспадарцы Беластоцкіны шукалі на сялянскіх панадворках. Адкрылі яны, для прыкладу, што ў вёсках Войшкі, Тарнопаль, Падальны і Грабавец толькі нямногія гаспадары аруць поле на зіму; што ў вёсках Мельнік, Пераходы, Свіслачы і Габляты амаль зусім не прымяняюць штучнага ўгнаення: што ў Ваціках, Кандратках, Кітурыках мала ведаюць пра хімікаты для барацьбы з пустазеллем. Гэта таксама рэзервы.

ПШАНІЦА НА ГАЙНАЎШЧЫНЕ

Усё зараз зводзіцца да таго, каб больш было збожжа. Разгледзеўшы ўсе магчымасці, кіраўнікі сельскагаспадарчай прадукцыі прыйшлі да вываду, што побач Высокамазавецкага, Ломжынскага і Замброўскага — таксама Бельскі, Гайнаўскі і Сяміціцкі паветы могуць і павінны быць вытворцамі не толькі аўса і жыта, але і пшаніцы. Гэта ж таксама рэзервы.

М. Нурэці

ЮБІЛЕЙ МАСТАЦКАГА КАЛЕКТЫВУ

У лютым эстрады калектыву «Сполэм» ПСС (спажывецкая спудзелля) у Бельску Падляшскім адзначыў 10-годдзе свайго мастацкай дзейнасці. З гэтай нагоды ў зале мясцовага кіно «Зніч» адбыўся канцэрт.

Існуе харавы калектыв ад 1958 года. Ад самага пачатку паспяхова ён выступае, а на аглядах атрымлівае высокую ацэнку. У красавіку 1959 года на ваяводскім аглядзе аматарскіх калектываў у тэатры імя А. Вянгеркі ў Беластоку атрымлівае ён другое месца. У 1960 годзе на такім жа аглядзе заваяваў першае месца.

Пасля яго рэарганізацыі з хору на эстрады калектыву, у красавіку 1961 года, на аглядзе мастацкіх калектываў ПСС выйшаў ён таксама на першае месца.

У снежні 1962 года на аглядзе прафсаюзных калектываў атрымаў ён дыплом за сваю дзейнасць.

У 1963 годзе Беластоцкае радыё награла выступленне калектыву і дало

перадачу, падкрэсліваючы яго значэнне ў культурным жыцці Бельска.

У 1966 годзе салістка гэтага калектыву Ядвига Завадская была накіравана на цэнтральны агляд салістаў у Катавіцах. На юбілейным канцэрце кіраўнік аддзела культуры ВРН тав. Кая ўручыў калектыву таксама дыплом.

На працягу 10-гадовага існавання эстрады калектыву даў 300 канцэртаў. Праз калектыву прайшло каля 400 асоб. Дзякуючы працы ў аркестры, 29 асоб навучылася іграць на інструментах і пазнаёмілася з нотамі. Найстарэйшымі па стажу прыналежнасці да калектыву з'яўляюцца Мечыслаў Навінскі, Ян Верамеюк, Веслаў Краўчук і Уладзімір Войцік.

Такіх значных дасягненняў калектыву дабіўся ў значнай меры дзякуючы нязменнаму кіраўніку Мечыславу Шыманскаму — члену сімфанічнага аркестра ў Беластоку.

Тэкст і фота: Яўген Зіневіч Бельск

У БЕЛЬСКІМ ЛІЦЭІ

Урачыста адзначыў 50-годдзе Савецкай Арміі Бельскі беларускі ліцэй. 23 лютага адбылася акадэмія. Афіцыйную частку распачаў духавы аркестр пад кіраўніцтвам мгр Максімовіча. Уступнае слова сказаў дырэктар М. Гайдук. З дакладам выступіў тав. Магрук, старшыня ЛОК-у. Падкрэсліў у ім ролю Савецкай Арміі ў свеце і ў час вызвалення Польшчы. Прыпомніў аб слаўных баях і савецкіх героях, загінуўшых на Бельшчыне, як Кузьмін ці Кужэльны. Прамову закончыў лозунгам «Хай жыўе дружба між народамі СССР і Польшчы і іх братнімі арміямі». Аркестр адыграў тымі СССР і пасля пачалася мастацкая частка. У праграме былі вершы і польскія, рускія і беларускія песні. Цудоўна дэкламавала вершы

вучаніца I класа Я. Такарэўская. Песні «Тачанка», «У прыфрантовым лесе», «Эх, дарога», спяваў хор. Сола выступіла Ірына Цыбік. На заканчэнне выступіў інструментальны калектыв у наступным складзе: Я. Буркевіч — акардэон, Я. Дзямянюк — трубка, Р. Кендысь — барабан.

У ВАРШАВЕ

24 лютага г.г. адзінаццатыя класы і частка дзесятых нашага ліцэя пабывалі ў Варшаве на оперы Гуно «Фауст». Уражанні з Варшавы прывязлі яны вельмі добрыя. Паклапаціўся аб гэтым дырэктар ліцэя М. Гайдук і мгр Максімовіч. Час, які аставаўся да оперы, яны прызначылі на экскурсію па Варшаве. Пабывалі ў палацы ў Вяліжове, аглядалі «Старэ Масто» і многа цікавых помнікаў, месцы слаўных баёў у час Варшаўскага паўстання. Вялікае задавальненне дала нам выстаўка карцін Пікаса.

Л. Вераніка
Бельскі бел. ліцэй

У лабораторыях вучоных

Адведзілі мы нашага знаёмага, вядомага спецыяліста па туберкулёзу, прафесара Уладзіслава Прэнгоўскага ў яго ўтульным кабінце ў новай клініцы туберкулёзу Медыцынскай акадэміі ў Беластоку. Папрасілі сказаць нам, што новага ў навукавай працы прафесара і яго штаба.

— Справа туберкулёзу рознага роду яшчэ не стаіць у нас добра. Слаба працягваюць парадні, слаба развіваецца акцыя малафарматных здымкаў (тут рэч аб масавых прасвятленнях пры дапамозе г. зв. малых здымкаў, якія абавязваюць усіх — рэд.). Пры дапамозе малых здымкаў удаецца выкрываць іншыя хваробы дыхальных органаў.

1. Самай страшнай з іх з'яўляецца рак лёгкіх. Гэтая хвароба звязана абсалютна з курэннем папярэсаў і наогул з дымам. Паўляецца яна ўсё часцей у сувязі з пашырэннем курэння і развіццём матарызаванасці.

2. Катар бронхаў. Нялечаны, ён вядзе да раздуджання лёгкіх. Хвароба гэта спатыкаецца найчасцей у людзей з вёскі. Прычыны? Чалавек спячэ, нап'ецца халоднай вады. Шкодны таксама пыл, напрыклад, пры малацьбе, у неправетранай кватэры. Хвароба пачынаецца такім сабе пакашліваннем, гаворыцца тады «за многа паветра ў грудзях». А гэта ўжо раздуджальныя лёгкія, што аслабляе ў сваю чаргу сэрца.

3. Грыбкіца лёгкіх — Заражэнне лёгкіх пэўнага роду грыбом. Для ўсіх хворых на вышэй ўспомненыя хваробы мы маем у клініцы асобы аддзел. На ім у мяне зараз шэсць хворых з ракам лёгкіх, якія маглі б быць вырваныя смерцю, калі б згадзіліся на аперацыю. Аперацыя лечыць рак у пачатковых яго стадыях. Хворы на гэтую хваробу не адчувае на пачатку болю і на аперацыю не згаджаецца. Але смерць на рака лёгкіх страшная — сэрца яшчэ моцнае, ды чалавек душыцца.

Трэба пастаянна прыпамінаць людзям пра аперацыйнае лячэнне, асабліва рака лёгкіх, бо хваробы гэтай ніякімі іншымі спосабамі і лекамі вылечыць нельга.

4. Цяпер хачу пару слоў сказаць аб самым туберкулёзе лёгкіх. Існуе сярод грамадства незразуменне, што яго лячыць трэба ў бальніцах і санаторыях. У паветах у нас ёсць парадні, бесплатныя лекі. Усё для хворага, але сярод самых людзей добрай волі няма.

Усюды спадае лік хворых на туберкулёз, толькі ў Беластоцкім ваяводстве расце. Звязана гэта перад усім з тым, што пазней у нас распачалося масавае баданне людзей пры дапамозе малафарматных прасвятленняў, якія з'яўляюцца першай ступенню да памяншэння колькасці хвароб дыхальных органаў.

Размову запісала Вера Леўчук

БЕЛАРУСЬ У ЧАС І СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ

Летам 1914 года выбухла развязаная імперыялістамі першая сусветная вайна. У ёй Расійская імперыя выступіла на баку Англіі, Францыі і Італіі супраць Германіі, Аўстра-Венгрыі, Турцыі і Балгарыі. Царызм, памешчыкі і буржуазія спадзяваліся, што ў гэтай вайне здабудуць новыя тэрыторыі і задушаць рэвалюцыйны рух, які магутнай хваляй разгарнуўся па ўсёй краіне і пагражаў ператварыцца ў новую рэвалюцыю.

РСДРП (бальшавікоў) выясняла працоўным захопніцкі характар вайны і заклікала да змагання супраць яе.

Ужо ў час мабілізацыі рабочыя і сяляне Беларусі гнеўна выражалі сваё незадавальненне вайной. Так на Міншчыне і Магілёўшчыне хваляванні ахапілі значную колькасць паветаў. Мабілізаваныя сяляне і рабочыя грамілі і палілі панскія маенткі. Царскія ўлады жорстка распраўляліся з удзельнікамі антываенных выступленняў. Партыйныя арганізацыі РСДРП былі разгромлены, многія іх члены арыштаваны, спынена дзейнасць шматлікіх грамадскіх і прафесійных арганізацый. Ва ўсёй Беларусі быў аб'яўлен ваенны стан. Ваенна-паліцыйны суды за найменшае супраціўленне каралі штрафнымі ротамі і расстрэлам.

У ходзе вайны дрэнна ўзброеная царская армія, нягледзячы на гераізм салдатаў, царпела цяжкія паражэнні і вымушана была адступаць. Пад канец 1915 года фронт устанавіўся на лініі Дзвінск — Паставы — Баранавічы — Пінск.

Вайна прынясла працоўным Беларусі безліч нястач і гора. Гары і вёскі былі разбураны і спалены, пасевы знішчаны. Насельніцтва з прыфрантовай паласы было выслана ў глыб Расіі. Бежанцы па дарозе галадалі, паміралі ад зараз-

ных хваробаў. Хутка раслі цэны на харчовыя і прамысловыя прадукты. Падоўжыўся рабочы дзень і зменшыліся заробкі. На фабрыках і заводах працавала вялікая колькасць жанчын і падлеткаў.

У час вайны стрымалася развіццё беларускай навукі, літаратуры і культуры. Многія пісьменнікі і вучоныя былі мабілізаваны і высланы на фронт. Спынілася выдавецтва кніг, часопісаў і газет. Разбураліся і гінулі помнікі архітэктуры, музеі, бібліятэкі.

Вайна ўсім сваім цяжарам лягла на плечы працоўных. У гэты ж час памешчыкі і буржуазія нажываліся на розных даставах для арміі і спекуляцыях.

Нагледзячы на жорсткія праследванні, незадавальненне працоўных што раз мацней і мацней выяўлялася ў стачках. Баставалі рабочыя прадпрыемстваў Міншчыны, Гродзеншчыны і іншых раёнаў Беларусі. Яны дамагаліся павышэння заробкаў, скарачэння рабочага дня, паляпшэння ўмоў працы. Хвалявалася сялянства. Расла нянавісць да вайны і царызму сярод салдат. Яны адмаўляліся выконваць загады царскіх афіцэраў, дэзерціравалі.

РСДРП (бальшавікоў) актывізавала рэвалюцыйны рух у Беларусі. Яна накіравала ў Мінск выдатнага свайго рэвалюцыянера М. В. Фрунзе. Пад яго кіраўніцтвам былі створаны ў Мінску і на фронце падпольныя арганізацыі РСДРП (бальшавікоў). Яны ўсведамлялі рабочых, сялян і салдат аб неабходнасці новай рэвалюцыі, распаўсюджвалі лістоўкі, у якіх заклікалі: «Далоў вайну, далоў царскую манархію, няхай жыўе рэвалюцыя!»

27 лютага 1917 года паўстаўшыя рабочыя і салдаты Пецярграда (Пецярбурга) скінулі ненавіднае царскае самадзяр-

Запішыце дзве справы, — заявілі мне ў Навасадах пасля майго прыезду ў гэтую вёску мае размоўцы. Раскладаю бланкот ды запісваю. Справа першая — святліца. Быў час, калі ў Навасадах не было аніякай святліцы. Ніколі аднак у Навасадах не было недахопу на актыўную, ахвотную да грамадскай працы моладзь. Даўным-даўно быў тут адзін з найбольш актыўных гурткоў ЗМП, потым культурную дзейнасць у вёсцы вялі пачаў Саюз сялянскай моладзі. Моладзь ставіла п'есы, з якімі выступала ў зале старой і цеснай мясцовай школы.

Надышоў аднак час і ў Навасадах пабудавалі святліцу. Гэта не святліца, а проста дом культуры. У будынку размясціўся пастаянныя вясковы кінатэатр, знайшлася памяшканне на клубныя заняткі, знайшла сабе месца і пажарная каманда — уласнік новага будынка. Дом культуры пабудавалі, як гэта найчасцей бывае, супольнымі сродкамі розных арганізацый і ўстаноў. Коротка кажучы, будавала яго ўся вёска. Моладзь і старэйшыя ўзяўшыся за ла-

паты, працавалі бескарысліва для супольнай карысці. Улады грамадскай рады нарадавай, пашукаўшы ў паперках, знайшлі магчымасць перадаць на пабудову дома культуры сродкі з грамадскага фонду, пажарная каманда па-

ДЗВЕ СПРАВЫ

трактавала гэта як пабудову пажарнай рамызы і таксама далажылася, як магла.

У выніку ў 1958 годзе быў пабудаваны ў Навасадах дом культуры — сапраўды прасторны і прыгожы. У памяшканні святліцы моладзь пачала арганізоўваць клубныя заняткі, старэйшыя прыходзілі сюды на рознага роду

сходы, даклады і курсы для дарослых. Амаль штотыдзень арганізоўваліся ў святліцы танцавальныя вечарыны.

Нядоўга аднак жыхары Навасад цешыліся сваім домам культуры. Стаяў ён усяго некалькі гадоў. Будаваны без адпаведнага тэхнічнага надзору, ён хутка пачаў валіцца. У даху паявіліся зацёкі, неадпаведнай таўшчыні бэлькі пачалі трэскацца, завёўся грыб і ў канцы ўся столь завалілася. Ад таго часу прайшло ўжо 5 гадоў. Як бы гэта не было дзіўным, але аказваецца, што пабудаваны дом культуры было лягчэй, чымсяці яго адрамантаваць. А то няма фінансавых сродкаў, а то недахоп матэрыялаў, а то няма каму рабіць. Праўда, летам мінулага года знайшліся ўжо ў Грамадскай радзе фінансавыя сродкі знайшліся майстры, надышла аднак вясень, маразы, і дом культуры астаўся закрытым яшчэ на адну зіму. На некалькі гадоў устрымалася культурная дзейнасць моладзі, моладзь і старэйшыя не маюць дзе правесці свабоднагад працы часу.

Справа другая. У Навасадах, як і ў

іншых беларускіх вёсках, ёсць стары народны звычай калядавання з разнаколернаю звяздою. На мінулыя каляды закалядаваць задумала старэйшая моладзь, згуртаваная ў гуртку ЗМВ. Здабытыя такім чынам грошы моладзь паставіла перадаць на падтрымку В'етнамскага народа. Калі каляднікі былі на калоніі Звадзецкія з Васілюковай хаты выбегла 4 п'яных малядзых людзей на чале з вядомым на ўсю ваколіцу хуліганам Янам Васілюком, ды павыгрываўшы з плота астраколы, пачалі біць каляднікаў. У выніку адзін з іх астаўся інвалідам, пазбаўленым назаўсёды магчымасці працы ў сваёй прафесіі токара.

Дзве справы — справа разваліўшайся святліцы і хуліганскіх злачынстваў сярод наваасадскай моладзі на першы погляд мала маюць супольнага паміж сабой. У істотце аднак гэта адна і тая ж справа. Вядома, што там, дзе дрэнна з культурнай дзейнасцю, заўсёды пачынаецца п'янства, хуліганства і разбой.

(п)

Прымусовы выкуп сельскагаспадарчых грунтаў

Закон ад 24.I. 1968 г. апублікаваны ў № 3 урадавага збору законаў прадбачыць прымусовы выкуп грунтаў, якія ўваходзяць у склад сялянскіх гаспадарак, калі гаспадаркі гэтыя занябаныя і даюць нізкі ўраджай.

Прымусовы выкуп праводзіцца праз ліцытацыю. Ліцытуецца ўсю гаспадарку за выключэннем прысядзібнага ўчастка абшарам 0,2 га.

Купіць з ліцытацыі можа толькі сялянін, які мае самастойную гаспадарку плошчай найменш 4 га і дае гваранцыю, што належна загаспадаруе набытыя грунты. Гэтыя грунты — разам з тымі, якія мае пакупнік, не могуць перавышаць плошчы 15 га.

Дзяржаве прыслугоўвае першынство куплі зямлі па цане ўстаноўленай на ліцытацыі. Калі няма пакупнікі, дзяржава можа выкупіць грунты па дзяржаўных цэнах.

Пастанову аб прымусовым выкупе і пастанову аб зацверджанні ліцытацыі выдае прэзідыум Павятовай рады нарадавай, а ліцытацыю праводзіць аддзел сельскай гаспадаркі гэтага прэзідыума.

Вышэй сказанае не адносіцца да гаспадарак прыдзеленых зямельнай рэформай. Гэтыя гаспадаркі, калі яны занябаныя, могуць быць выкуплены дзяржавай.

Калі ўласнік гэтай гаспадаркі поўнаасцю сплаціў належнасць за яе дзяржаве, ён атрымоўвае за выкупленую гаспадарку поўную заплату па дзяржаўных цэнах. Калі належнасць дзяр-

жавы за атрыманую з рэформы гаспадарку зусім не сплачана, яе ўласнік атрымоўвае сплату, якую ён павінен быў даць дзяржаве. Пры сплаце частковай — за частку сплачаную атрымоўваецца па дзяржаўных цэнах, а за нясплачаную — па цэнах, якія абавязваюць пры надзелах грунтаў.

Калі зямля вычарпана няправільнай гаспадаркай — ад заплаты адлічваецца вартасць накладаў, патрэбных да яе аднаўлення.

Адлічваецца таксама задаўжанасць уласніка на карысць дзяржавы, прыкладам — залеглыя падаткі, сплаты дзяржаўных пазык і г.д.

МІР НАМ ПАТРЕБЕН ХРЭСТАМАТЫЯ ДЛЯ VI КЛ. МАРА СКАРЫНЫ

Марыў калісьці славыты Скарына, «Ціснучы» кнігі на мове бацькоў: Простаму людю ў роднай краіне Зробіць даступнай ён мудрасць якаў.

Толькі радзіму сваю ў ліхалецці Мара яго абляецць не магла: Вілася роспачна птушкай у клетцы, Вочы ж бядноты сляпіла імгла.

Думалі, згіне, як статак, няное Племя пакорнае ў вечным ярме. Колькі іх — мужных, што матчынай можа Шлях пракладалі і змёрлі ў турме!..

Справаздачна-выбарчыя сходы

Кампанія справаздачна-выбарчых сходаў у партыйных арганізацыях ПАРП распачалася на Бельшчыне на пачатку сакавіка і закончыцца ў краісавіку. Ужо адбыліся справаздачна-выбарчыя сходы ва ўсіх вясковых партыйных арганізацыях у грамадах Аўгустова, Галады, Грыгораўцы і Орля. У апрацаваных двухгадовых планах дзейнасці ПОП найбольш увагі прысвечана выкарыстанню ўсіх існуючых рэзерваў у павышэнні сельскай вытворчасці.

У час дыскусій сяляне найбольш часу прысвячаюць справам, звязаным з палепшэннем працы сельскагаспадарчых гурткоў, з павелічэннем пакупкі мінеральных угнаенняў і развіццём жывлагадоўлі. (МХ)

Ды разгулялася плынь веснавая — Змыла пакутнай няволі сляды, І ўстрапянулася мара жывая, І абляцела ўвесь край малады.

Мудрасці скарбы са свету ўсяго, Сталі даступнымі простаму людю І найвышэйшая самая мудрасць — Леніна мудрасць. вучэнне яго.

Ніл Гілевіч

1. Што вы ведаеце пра Францішка Скарыну?
2. Аб чым марыў Скарына?
3. Чаму не маглі збыцца мары Скарыны ў мінулым?
4. У які час збыліся яго мары?
5. Раскажыце сваімі словамі змест верша.

Біяграфічная даведка

Ніл Гілевіч. — Сучасны беларускі паэт. Нарадзіўся ў 1931 годзе ў сялянскай сям'і. З'яўляецца перакладчыкам вершаў балгарскіх паэтаў на беларускую мову. Займаецца зборам беларускага фальклору. Піша для дзяцей.

На досвітку 4 сакавіка ў вёсцы Андрыянікі, Бельскага павета, загарэлася клуня Антона Вэрпахоўскага. Агонь перакінуўся на хлёр, а затым на будынік суседа Язэпа Крупкоўскага. Затраты ў абодвух гаспадароў ацэньваюць на каля 200 тыс. зл.

Ноччу 26 лютага ў памяшканні Мікалая Рагачэвіча з Орлі ў Бельскім павеце нечакана ўзнік пажар. Згарэў дах дома і частка хатняга абсталявання. У час барацьбы з агнём даволі цяжка апёкся гаспадар М. Рагачэвіч, якога адвезлі ў бальніцу.

Па загаду павятовага пракурора ў Сакольні арыштавана Гэлену Груцу, якая працавала рэферэнтам па скупцы ў Прэзідыуме ГРН Разадранка Старая.

ШТО ДЗЕ КАЛІ?

Падазраваюць яе ў тым, што наўмысна выклікала пажар, каб згарэлі дакументы, якія сведчылі аб яе махлярстве на пунктах скупкі.

Ізыхар Матыс, якому 50 год, з вёскі Харужыха ў Сакольскім павеце, кубкам ад п'іва выбіў зуб і параніў твар для Мар'яны Вайцяхоўскай. Здарылася гэта ў Янове. Па загаду пракурора І. Матыса арыштавана. Сакольскі пракурор загадаў таксама арыштаваць Вацлава Шчавінскага з вёскі Волькуш, якога падазраюць у тым, што матчыкай ударыў у галаву Язэпа Немкуца.

Антон Жакевіч, якому 18 год, з Беластока, вул. Пшытарова 7, бутэлькай з едкай вадкасцю ўдарыў у галаву С. Спевака. Ад гэтай едкай кіслаты С. Спеваку страшэнна папарыла галаву і шыю. Хулігана арыштавана.

Міліцыянеры з Дубровы Беластоцкай выявілі двух самагоншчыкаў: Яна Салавея з вёскі Лозава, які гандляваў спіртам і Леакадзію Паліводу, сялянку з вёскі Садова.

У тэатры Ал. Вянгеркі

„МАРНАТРАЎНЫ БРАТ“

Пад такім загаловам Беластоцкі тэатр паставіў камедыю Аскара Уайльда — англійскага паэта і драматурга канца мінулага стагоддзя.

У «тэатральным правадніку», які заўсёды перад спектаклем за 3 зл. можна купіць у тэатры, знаходзім такую ацэнку аўтара: «камедыёграф, які дэмакратычна крывадушнасць арыстакратыі». Яе павяячы аўтар знаў добра, бо сам быў пасвячаны з найслаўнейшымі арыстакратычнымі сем'ямі Англіі.

«Марнатраўны брат» — гэта простая, смешная гісторыя пра двух «падрывачаў», якія пасля доўгіх і розных пошукаў трапляюць на сваіх утаймавальніц. Усё канчаецца добра і шчасліва.

А жанчыны? У Аскара Уайльда яны займаюць вялікае месца: у тым жа «Тэатральным правадніку» ёсць серыя выбраных яго залатых думак. Вось адна для смаку: «Спатыкаем толькі два гатункі жанчын: брыдкія і маляваныя».

Рэжысёр — Збігнеў Бэсэрт.

Пастаноўшчык — Ванда Чаплянка.

(вл)

«Ніва»
№ 13 (631)

31 сакавіка 1968 г.
5 стар.

жаўе. Балышавікі Мінска, а пад іх уздзеяннем і значная большасць рабочых і салдат, падтрымалі сваіх петраградскіх таварышаў. Па іх ініцыятыве былі створаны органы народнай улады — Саветы рабочых і салдацкіх дэпутатаў. 4 сакавіка быў створаны Мінскі Савет і Часовы выканаўчы камітэт Савета. Яны сталі кіраўнікамі рэвалюцыі на значнай частцы Беларусі. Царскія ўрадавы ўстановы былі ліквідаваны, паліцыя раззброена, палітычныя вязні вызвалены з турмаў.

Саветы рабочых і салдацкіх дэпутатаў былі створаны ў Гомелі, Віцебску, Бабруйску і іншых гарадах. У вёсках узніклі саветы сялянскіх дэпутатаў.

Саветы з'явіліся органамі народнай улады ў краіне. Адначасова з саветамі арганізаваўся і буржуазны Часовы ўрад і яго ўстановы. Ён выражаў інтарэсы памешчыкаў і буржуазіі.

У краіне ўзнікла двоеўладдзе.

Лютаская рэвалюцыя ліквідавала царызм. Яна з'явілася вялікай падрыхтоўкай для працоўных да Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

ПЫТАННІ І ЗАДАННЕ

1. Як успрынялі працоўныя Беларусі імперыялістычную вайну?
2. Як адбілася на працоўных Беларусі імперыялістычная вайна?
3. Што вы ведаеце аб рэвалюцыйных выступленнях рабочых, сялян і салдат у Беларусі ў час вайны?
4. Раскажыце аб падзеях лютаскай буржуазна-дэмакратычнай рэвалюцыі ў Беларусі.

Марыя Шаткоўская і Генрык Длужыньскі.

НА ШЫРОКІМ СВЕЦЕ

АДКУЛЬ ІЗРАЇЛЬСКІЯ МІЛЬЯРДЫ?

Гісторык Тадэуш Валіхноўскі і журналіст Ян Дзедзіц напісалі нядаўна кнігу «Вакол агрэсіі Ізраіля». Варшаўская «Культура» апублікавала ўрывак з гэтай кнігі. Скарачаны пераклад артыкула прапануем увазе чытачоў.

...Ізраіль, зразумела, не змог бы на ўласныя сродкі ўтрымліваць на працягу раду гадоў двухтысячную армію, якую ён летась павялічыў паўтара раза, і ён не адважыўся б пачаць вайну з арабскімі краінамі.

З моманту ўтварэння Ізраіля пануючыя колы імперыялістычных дзяржаў бачылі ў ім свой апорны пункт у багатых нафтаносных раёнах Блізкага Усходу і ў зоне Суэцкага канала, перашкоду нацыянальна-вызваленчаму руху арабскіх краін. Таму яны не шкадавалі грошай на падтрымку і ўмацаванне эканамічных, палітычных і ваенных пазіцый Ізраіля.

Замежныя дзяржавы ў 1961—1965 г.г. «улівалі» штогод больш як паўмільярда долараў у эканоміку Ізраіля. ЗША і ФРГ уклалі сем мільярдаў долараў, палавіну з іх — у апошнія шэсць гадоў.

Тры з палавінай мільярда долараў прадставілі Тэль-Авіву Злучаныя Штаты. На паўмільярда дзяржаўных доўгатэрміновых крэдытаў, на 600 мільёнаў тэхнічнай, ваеннай і харчовай дапамогі, 800 мільёнаў долараў падкінулі прыватныя інвестыцыі. Астатняе — ахвяраванні сямінацыянальных арганізацый ЗША і багатых амерыканцаў, адлічэнні ад рэалізацыі аблігацый ізраільскіх дзяржаўных пазык і г.д.

Каля трох з палавінай мільярда долараў Ізраіль атрымаў ад Заходняй Германіі. Гэта дзяржаўныя крэдыты, дапамога, прыватныя інвестыцыі, дары заходнегерманскіх сямінацыянальных і асобных людзей.

Акрамя таго, каля мільярда долараў прадставілі іншыя капіталістычныя краіны.

У той жа час эканамічная дапамога ЗША, Англіі і ФРГ усім арабскім краінам Блізкага Усходу за дваццаць пасляваенных гадоў у сярэднім не перавышала 200 мільёнаў долараў штогод. Грашовы паток у дапамогу аграру не вычэрпваецца. Па пагадненнях з ЗША, ФРГ і Міжнародным банкам рэканструкцыі і развіцця Ізраіль атрымае за сем гадоў не менш як дзевяць мільярдаў долараў, з іх мільярд у выглядзе прыватных інвестыцый.

У дні нападу на арабскія краіны летам мінулага года па ініцыятыве банкаў і манополій быў створан «надзвычайны фонд дапамогі» Ізраілю. За кароткі час банкіры ўнеслі 475 мільёнаў долараў на ваенныя расходы ізраільскіх экстрэмістаў.

Вось дзе вытокі авантурыстычнага курсу пануючых колаў Ізраіля. Поўнаццю залежачы ад маніпалістычнага капіталу, яны служаць яго інтарэсам на Блізкім Усходзе.

Перш чым мясціце цеста, муку трэба абавязкова прасеяць, каб узбагаціць яе кіслародам паветра і выдаляць усялякія прымесьці.

Халаднік будзе смачнейшы, калі частку зялёнай цыбулі расцёрці з жаўткамі і соллю, пакуль не паявіцца сок.

Смятана або салодкая смятанка, дабаўленыя ў супы з пладоў і ягад, значна палепшаюць смак і павышаюць пажыўнасць стравы.

ДЛЯ ГАСПАДЫН

Калі мяса для катлет вельмі густая, дабаўце ў яе смятанку або малако і добра перамяшайце. Тады катлеты будуць сакаватыя і смачныя.

Многія гаспадыні пераконаны, што пярыны і падушкі трэба час ад часу выносіць на сонца і моцна выбіць. Не рабіце гэтага. Ад сонца пер'е становіцца ломкім. А ўзмоцненае выбіванне прывядзе да таго, што тканіна наперніка стане прапускаць пер'е, і яно вылезе наверх.

Матрацы, праветрыўшы, прачысціце шчоткай або пыласосам. Выбіваць іх нельга: так вы толькі разгоніце пыл, і да таго ж пашкодзіце абіўку.

Хачу пазнаёміць чытачоў «Нівы» з вельмі цікавай працай з галіны гісторыі беларускай этнаграфіі, напісанай беларускім савецкім этнографам доктарам гістарычных навук В.К. Бандарчыкам. Праца В. Бандарчыка надрукавана ў гадавіку Польскага этнаграфічнага т-ва «Lud» за 1966 г. пад загалоўкам: «Беларуская этнаграфія ў працах польскіх даследчыкаў XIX ст.» Займае яна 30 старонак друку. Апошняя праца В.К. Бандарчыка

Беларуская этнаграфія ў працах польскіх даследчыкаў

вельмі актуальная. Удзел польскіх даследчыкаў у вывучэнні бел. народнай культуры дасюль зусім не быў апрацаваны і апублікаваны. Гэта тэма дачакалася глыбокага і ўніклівага даследчыка. Аўтар названай працы паказвае нам усіх важнейшых польскіх і польска-беларускіх даследчыкаў. Прааналізаваў іх працы, паказваючы іх становішча і адмоўнае. Звярнуў увагу на той факт, што даследчыкі народнай культуры XIX ст., знаходзячыся пад уплывам пануючай міфалагічнай школы ў этнаграфіі, цікавіліся амаль выключна духоўнай культурай селянства (фальклорам, вераваннямі, абрадамі і г.д.) Такая аднабаковасць у вывучэнні народнай культуры стварыла ў далейшым востры недахоп матэрыялаў пры апрацоўванні наасобных галін матэрыяльнай культуры.

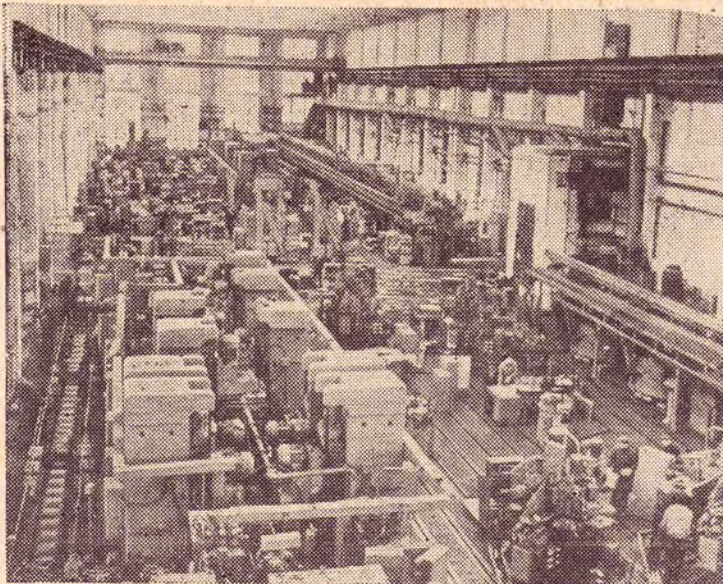
У даволі вялікім ліку польскіх даследчыкаў, якія цікавіліся бел. народнай культурай, былі прадстаўнікі прагрэсіўных і рэакцыйна-кансерватыўных плыняў. Да першых слухна залічае В.К. Бандарчык Ул. Сыракомлю, Яна Чэчата, Л. Зямкевіча, Ю. І. Крашчэўскага, Я. Баршчэўскага, Астапа Тышкевіча і інш. Да рэакцыйных — А. Рэпінскага, Л. Галэмбеўскага і інш., якія беларусаў не лічылі асобнай нацыяй, а іх культуру самабытнай.

Але ў 80-90 г.г. і ў пач. XX ст. паяўляецца вялікая плеяда даследчыкаў польскіх і беларускіх, а таксама рускіх, якія ўжо пад уплывам нават эвалюцыйнай школы ў этнаграфіі вывучаюць бел. народную культуру. Побач з беларускімі і рускімі даследчыкамі мы бачым у гэтую пару таксама такіх прагрэсіўных польскіх даследчыкаў, як Э. Ажэшка, К. Тышкевіч, Э. Еленская, Я. Карловіч, В. Вяртыга-Дарэўскі, Я. Вітарт, Ф. Вярэнька, З. Глэгер, А. Кольберг, М. Федароўскі і іншыя.

Працы польскіх даследчыкаў з беларускай этнаграфіі знаходзім у асобных публікацыях, і перш за ўсё ў такіх перыядычных выданнях, як «Wisła», «Lud», «Zbiór wiadomości do antropologii krajowej» і іншых, а таксама ў розных штотыднёвіках і штотдзённых газетах таго часу.

М. Пецюкевіч

БЕЛАРУСКАЯ ССР У ФОТААБ'ЕКТЫВЕ

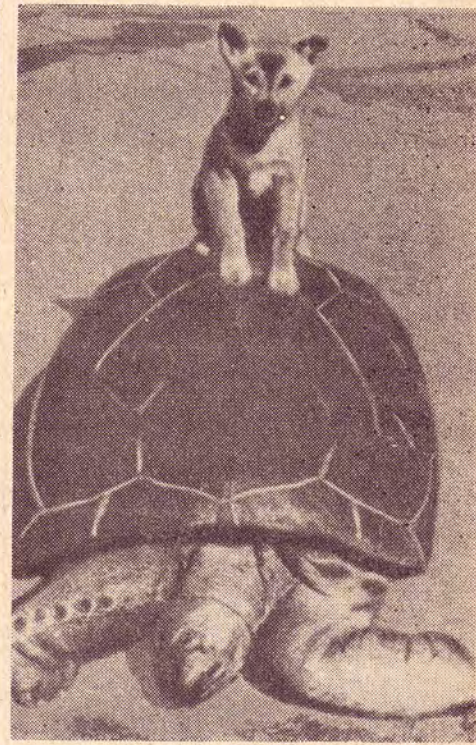
Кожная дзесятая савецкая аўтаматычная лінія выпускаецца ў Беларусі.

На здымку: на участку аўтаматычных ліній зборачнага цэха Мінскага завода аўтаматычных ліній.

Вярхом на чарапасе

У адным з аўстралійскіх заапаркаў малы сабакка Жучы любіць ездзіць на спіне чарапахі Ціне, якой восемдзесят пяць год.

(а-ка)

Выпісвайце і чытайце „Ніву“

Джаб кладзе перад палонным тоўстую кніжку. Карцаў заклапочана разглядае пераплёт белай скуры, на якім грэбваем выпіснуты латарынгскі крыж.

— Пагартай, — раіць Джаб. — Заглушы ў сабе гардыню, памаліся, хлопце!

Карцаў моўчкі адсоўвае кнігу. Джаб бярэ яе, далонню праводзіць па пераплёце, быццам сціраючы пыл.

Карцаў назірае за ім. Праз некалькі гадзін Джаб памрэ. Джаб і той, што ходзіць па калідоры. Карцаў можа вярнуць сабе свабоду толькі такой цаной.

Карцаў у думках бачыць кожны свой крок, бачыць Джаба, які курчыцца на падлозе, у лужы крыў.

Адчыняюцца дзверы. На парозе маёр контрразведкі — той, што веў справу Карцава. Маёр прыступае да спра-

вы без акалічнасцей. Ужо выдадзены загад аб выкананні прыгавору. І, калі асуджаны хоча выпратаваць сабе жыццё, трэба паспяхацца. Прыгавор нельга адмяніць, але камендант базы мае права памілавання...

Маёр вымае паперу.

— Прачытайце, — гаворыць ён Карцаву.

Карцаў чытае: «Корветэн-капітану Артуру Абсту. Аперацыя «Вар'яты». Дзень X—5 ліпеня 1943 года. Канарыс».

Прачытаўшы, ён кладзе паперу, пытаючыся глядзіць на контрразведчыка.

— Падпісаў: Канарыс, — гаворыць маёр. — Што вы ведаеце аб аперацыі «Вар'яты»?

Карцаў сціскае плячымі.

— Гэта папера трапіла нам у рукі пазаўчора, — працягвае маёр. — Калі базы мы патапілі адну з ванных падводных лодак. Ідучы на дно, яна застрагла на рыфах. Вадалазы дасталі з яе сейф. Дакумент быў у аддзяленні сейфа, якое мела механізм знішчэння. Як бачыце, дакумент важны. Хто гэта Абст? Што гэта за аперацыя «Вар'яты»?

Вы павінны аб ёй ведаць.

Карцаў не вытрымлівае. Кінуўшыся да маёра, хапае яго за грудзі.

— Зразумейце, — крычыць ён у шаленстве, — зразумейце, я рускі, рускі!.. Джаб адцягвае палоннага.

Маёр прыводзіць у парадок свой мундзір і спакойна гаворыць:

— Бачыце, вы прыбылі да нас менавіта ў той самы дзень, які быў аб'яўлены пачаткам аперацыі «Вар'яты». Згодзіцеся, што мы мелі права рабіць сякія-такія вывады. Мы яшчэ раз просім: раскажыце ўсё, што ведаеце. Пасля

цяжкага паражэння вашага на Волзе, Германію нішто не можа выпратаваць. Таму, памагаючы нам, вы паможце і сваёй краіне. Яна асуджана. Паслухайце, мы распрацавалі план. Вас даставіць у Германію. Усё будзе зроблена так, што ў нікога не ўзнікне і цені сумнення ў тым, што вы ўцяклі. А потым вы пачнеце працаваць. Вы паможце нам ліквідаваць караблі і базы, з якіх дзейнічаюць падводныя дыверсанты. Можнае быць упэўнены, што ні адзін волас не ўпадзе з галавы адважных германскіх воінаў, якіх з вашай дапамогай мы возьмем у палон. У вашых сілах аказаць чалавечтву важную паслугу.

— Я савецкі афіцэр, — змучана гаворыць Карцаў.

— Гэта ваша апошняе слова?

Маёр выходзіць.

— Паслухай, а ты дарма адказваўся, — гаворыць Джаб. — Маёр сказаў праўду: фашыстам канец адзін. Чаго ж ты ўпіраешся. Ці ў цябе, хлопце, дзве галавы — адной не шкада?

Джаб у апошнія дні нервеўца; ён прыглядаецца да асуджанага, і яго грызучы сумненні. А гэтая апошняя размова са смерцікам даканала матроса. Падумаць толькі: чалавеку запрапанавалі жыццё, свабоду, а ён сваё! Хто ж гэта такі? Гітлераўскі фанатык? Дык люты фашыст не прыкідваўся б рускім. Ды яшчэ пасля суда, калі ўсё вырашана. Ён бы любую магчымасць выкарыстаў, каб вярнуцца да сваіх. Дык хто ж гэты чалавек?

Карабельны звон б'е глуха, сумна. «Быццам па нябожчыку», — думае Карцаў. Два падвойныя ўдары. Гэта зна-

чыць: дваццаць дзве гадзіны. Час уцекаў наблізіўся. Зараз усё вырашыцца.

Карцаў памалу апускае руку ў кішэню, сціскае долата, якое падабраў на палубе...

Але расціскае руку. Ён раптам зразумеў, што не зможа забіць матроса.

Яшчэ некалькі секунд унутранай барацьбы — і ён выпявае долата. Кладзе яго на стол. Памалу ідзе да ложка.

Джаб глядзіць на долата спыніўшыміся вачыма. Апрытомнеўшы, хапае яго, праводзіць пальцам па вострым лязе.

— Мяне збіраўся прыкончыць? — разгублена мармыча ён.

Палонны стаіць у куце камеры, адварнуўшыся да сцяны.

Джаб падыходзіць, стае за яго спіной:

— Чаму ж не забіў? Дык мы ж ворагі.

Карцаў маўчыць.

Вочы матроса наліваюцца кроўю.

— Адказвай! — патрабуе ён. — Адказвай, ніхай ты будзеш пракляты! Чаму не забіў?

Карцаў рэзка паварочваецца.

— Ды зразумей жа, — амаль крычыць ён, — я рускі!..

Яны сядзяць на брызентавых табурэтах. Джаб закурвае сігарэту.

— У мяне просьба, — гаворыць Карцаў.

— Гавары.

— Можна адправіць пісьмо?

— Нельга.

— Перахопце?

— Вачыш, яно не дойдзе на час...

— Значыць, са мною... хутка?

— Заўтра.

ТРЫБУНА чытачоў

НА СЦЭНЕ СВАЕЙ ВЁСКІ

2 сакавіка ўжо шосты раз у гэтым годзе выступіў са сваёй праграмай мастацкі гурток з Кожына. У праграме былі дзве п'есы — «Зямля» і «Прымакі», многа песень, гумару і даклад, прысвечаны Святу Жанчын.

Гледзачам праграма падабалася. Аб гэтым сведчылі іх гарачыя апладысменты і жаданні далейшых поспехаў у працы гуртка. Пасля выступлення адбылася танцавальная вечарынка. Аб гуртку трэба сказаць, што пяць разоў ён выступаў у суседніх вёсках.

А цяпер ад імя ўсяго гуртка хочам шчыра падзякаваць за ахвярную працу маладой настаўніцы Лідзіі Стэпанюк і кіраўніку гуртка Мікалаю Раманюку.

Надзя Карчэўская
Кожына

НЕ ЁСЦЕ Ё МУНДЗІРАХ

Два гады таму назад была арганізавана ў Патоцы пажарная каманда, якую ўзначальваў Казімір Векіш — прэзас і Янка Красоўскі — начальнік. Група пажарнікаў складалася з 17 асоб. Пажарнікі атрымалі патрэбныя прылады, а ў верасні 67 года пачалі будову рамізы грамадскім чынам. Раміза ўжо стаіць і засталася толькі выканчыць. У гэтай рамізе будуць знаходзіцца пажарныя прылады і вельмі важная для моладзі танцавальная зала.

Пажарнікі чакаюць толькі вясны і дапамогі ГРН і ПРН у форме будаўляных матэрыялаў. За актыўную дзейнасць і грамадскі чын прыбудове рамізы патоцкія пажарнікі атрымалі ад павятовай адзінкі ОСП пажарныя мундзіры. Шкада толькі, што нашыя бела-стоцкія пажарныя забылі, колькі ёсць пажарнікаў, бо на 17 асоб далі толькі 11 мундзіраў.

Мікалай Краўчук
Патока

ЖАНЧЫНЫ З НОВАГА КОРНІНА

У Новым Корніне актыўна дзейнічае гурток вясковых гаспадынь. Дагэтуль былі арганізаваны чатыры курсы, на якіх інструктар з павятовага аддзела сельгасгуртка ў Гайнаўцы Леакадзія Зароўская пазнаёміла жанчын з рознымі спосабамі прыгатавання ежы і пячэння. На апошнім курсе, які адбыўся 4—9 сакавіка, узяло ўдзел 30 жанчын і дзяўчат. Усе яны з цікавасцю вучыліся, як трэба ашчадна выкарыстоўваць розныя прадукты і рабіць з іх смачную і прыемную ў выглядзе ежы.

Жанчыны з Новага Корніна так зацікавіліся кулінарнымі справамі, што хочучь далей палгубляць свае веды ў гэтым напрамку. Леакадзія Зароўская абяцала пазнаёміць іх на наступным курсе, у канцы гэтага года, з прыгатаваннем мясных вырабаў. Жанчыны хочучь яшчэ навучыцца рабіць варэнне і кампоты з яблыкаў, сліў, ігруш і іншых прадуктаў.

У. Гацута

МІКАЛАЙ ПАНФІЛЮК

У Дубічах Царкоўных працуе ўжо два гады на почце Мікалай Панфілюк. Ён абслугоўвае чатыры вёскі — Дубічы, Тапары, Рутку і Тафілаўцы. Сярод насельніцтва Панфілюк карыстаецца вялікаю папулярнасцю і пашанаю. Ён сумленна выконвае свой абавязак. З'яўляецца адначасова карэспандэнтам тыднёвіка «Нівы», многа піша аб жыцці людзей сваёй і суседніх вёсак, любіць пагутарыць аб «Ніве» і прачытаць з яе старонак падпісчыкам цікавейшы артыкул або тудар.

Пятро Кулік
Тафілаўцы

Дарагое Сэрцайка! Маю я сяброўку. Сяброўства нашае цягнецца пару год і вось што здарылася.

Да мяне прыходзіў хлапец з нашай вёскі. Мы з ім пасябравалі. Аднак, калі Коля сказаў мне аб жаніцтве, я не згадзілася, прапанавала яму пачакаць, бо я яшчэ маладая. Ад таго часу прайшоў ужо год. Мы з Колям перасталі сустракацца. Ён пачаў ездзіць да іншых дзяўчат, а я і не лічыла гэта за штосьці дрэннае, бо сама ж не згадзілася выйсці за яго замуж. Мы з Таняй (так завецца мая сяброўка) хадзілі заўсёды разам. Месяц таму назад, Коля пачаў на адной забаве танцаваць з Таняй. Я ведала, што ён ёй падабаецца, толькі не верыла, каб яна яму падабалася. Коля хацеў зрабіць мне на злосць і таму зацікавіўся Таняй. Ад гэтага часу Таня перастала са мной дружыць, перастала нават гаварыць са мной, калі ідзе побач маёй хаты, адварочваецца. Не ведаю, Сэрцайка, што мне рабіць, ці і мне ад яе адварочвацца? А праўду кажучы, то я саромлюся так рабіць. Нават не маю ніякіх прэтэнзій ні да яе, ні да Колі, тым больш, што Коля «не ходзіць» з Таняй. А мо мне самой вытлумачыць ёй, што так не паступаецца? Парай.

Ніна з Гайнаўшчыны

Дарагая Ніна! Сапраўды, твая сяброўка брыдка паступае, бо тое, што Коля танцаваў з ёю і што ён ёй падабаецца, не з'яўляецца прычынай, каб так брыдка захоўвацца адносна цябе. Па-мойму, ты вядзі сябе культурна, не тлумачыся перад ёю і не адварочвайся, калі яе сустранеш. Хай яна зразумее сама свой паступак.

СЭРЦАЙКА

САМАДЗЕЙНІКІ З МАЛІНІК

У Малініках (Бельскі павет) кіраўніком мастацкага калектыву з'яўляецца Міхась Іванчук. На пачатку малініцкі калектыв падрыхтаваў беларускую аднаактавую п'есу «Пярэстая красуля». У праграме ёсць таксама беларускія, польскія і рускія песні, гумар. У студзені калектыв наведаў Кашалі, а ў лютым — Красну Вёсь і Грыгораўцы. Нядаўна атрымаў ён запрашэнне ў Кузаву (Гайнаўскі павет). Ужо цяпер малініцкія самадзейнікі рыхтуюць новую пастаноўку на беларускай мове «Ластаўка». Пажадаем маладым самадзейнікам як найлепшых поспехаў у працы.

Кактус

ВЯСКОВЫЯ СПРАВЫ

Хоць цяжка працаваць сялянам вёскі Белкі на вузенькіх палетках, але яны стараюцца на колькі можна, каб змеханізаваць палявыя работы.

Напрыклад, ужо цяжка ўбачыць каго-небудзь з касою на сенажаці. Жыхары вёскі закупілі 16 конных касілак і імі косяць траву, а вядома, што ў Белках ёсць многа зялёных лугоў і высакаякаснае сена.

Да восені мінулага года на палосках вёскі Белкі не было сеўніка. Усе жыхары сеялі збожжа з каробкі. Грамадзянін Павел Астапчук восенню першы выехаў на свае поле з сеўнікам. Некаторыя жыхары вёскі казалі, што Павел Астапчук толькі паразвальвае свае загоны. За пару тыдняў, калі ўбачылі палоску Паўла Астапчука з прыгожа паўсходжаным жытам, усе пераканаліся ў карысці сеўніка. Сцяпан Краўчук восенню мінулага года купіў трактар «Дзік-2», якім плануе абрабляць сваю 10-гектаравую гаспадарку.

На справаздачна-выбарчым сходзе сельскагаспадарчага гуртка ў вёсцы Белкі былі закрануты справы прыняцця сялян вёскі Сакі ў члены гуртка. Жыхары вёскі Сакі на агульным сходзе перадалі для гуртка ў Белках 75% трохай з фонду развіцця сельскай гаспадаркі, а члены сельгасгуртка ў Белках абавязаліся поўнаасцю забяспечыць сялян вёскі Сакі сельскагаспадарчымі машынамі. Запланавалі купіць малацільны агрэгат, 5 сеўнікаў да збожжа і апырквач «Ольза» для нішчэння пустазелля, а таксама машыны для паўмеханічнай апрацоўкі ільну. Аб сеўніках на выбарчым сходзе многа гаварылася. Людзі ўжо былі перакананымі прыкладам Паўла Астапчука. Пастаноўлена было, што на 10 гаспадароў будзе прызначаны адзін сеўнік, і з гэтых людзей выбярацца адзін апырквач сеўніка, які будзе абавязаны перад праўленнем сельскагаспадарчага гуртка належна яго абслугоўваць.

*

На справаздачна-выбарчым сходзе ПОП у вёсцы Белкі, які адбыўся 24 лютага 1968 г., было вырашана вельмі многа спраў. На першым плане была пастаўлена справа камасацыі зямлі вёсак Белкі і Сакі. Былі парушаны справы аб паляпшэнні працы сельскагаспадарчага гуртка і аб забеспячэнні сялян мінеральнымі ўгнаеннямі. Пастаноўлена, што ПОП будзе запрашаць на свае сходы праўленне сельскагаспадарчага гуртка, і цяжкія справы будуць вырашацца супольна. Сакратаром зноў выбраны быў тав. Аляксандр Раеўскі, які гэтую ганаровую функцыю выконвае ўжо многа год.

М. Лук'янюк
Гайнаўскі павет

ЗАКАНЧЭННЕ КУРСУ

У Пранезічах (Бельскі павет) гурток вясковых гаспадынь арганізаваў кулінарны курс. 2 сакавіка адбылося ўчырыстае заканчэнне курсу. Прышлі сюды мужчыны і жанчыны. Сталы ўгіналіся ад прысмакаў. Пад музыку гарманіста Сцяпана Хаманюка весела бавіліся ўдзельнікі вечарыны.

Тэкст і фота П. Зінкевіч

Выступае з прамоваю старшыня гуртка вясковых гаспадынь Анна Мінкевіч.

КІНО

Праграма
на 2—7.IV.1968 г.
ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

Кляшчэлі

„Na pomoc" (angl.), 2—3. „Człowiek bez paszportu" (radz.), 4—5. „Kopciuszek w potrzasku" (franc.), 6—7.

Дубіны

„Dzieci Don Kichota" (radz.), „Dzielnica kruków" (szwedzki), 6—7.

Нараўка

„Gdzie jesteś Maksymie" (radz.), „Królowa stacji benzynowej" (radziecki), 3—7.

Нарва

„Kochankowie z Marony" (polski), „Znowu Max Linder" (franc.), 3—7.

Чыжы

„Złoto" (polski), „Dzwony dla bosych" (czeski), 3—7.

Дубічы Царкоўныя

„Lenin w Polsce" (polski), „Gorzkie dno rzeki" (jugosł.), 3—7.

БЕЛЬСКІ ПАВЕТ

Боцькі

„Bicz Boży" (polski), „Lebiediew contra Lebiediew" (radz.), 3—7.

Орля

„Teresa Desgoureaux" (franc.), „Porucznik jazdy" (radz.), 3—7.

Райск

„Zwariowana noc" (polski), „Sześćnasta wiosna" (radz.), 3—7.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

Гарадок

„Człowiek bez paszportu" (radz.), „Kopciuszek w potrzasku" (franc.), 2—5.

Міхалова

„Jak się masz Vero" (węgierski), 2—3. „Dziwczyną z dobrego domu" (polski), 4—5. „Nikt nie chciał umierać" (radz.), 6—7.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

Крыпкі

„Romanca na trabkę" (czeski), 2—3. „Gra bez reguł" (czeski), 4—5. „Sami swoi" (polski), 6—7.

Шудзялава

„Aleksander Newski" (radz.), „Dialog" (węgierski), 3—7.

Янаў

„Czterej pancerni i pies" (polski), 3—7.

ДУБРОЎСКІ ПАВЕТ

Суховаля

„Czterej pancerni i pies" (polski), 3—7.

Новы Двор

„Człowiek z karabinem" (radz.), „Grymasy" (węgierski), 6—7.

Ліпск

„Kozacy" (radz.), „Grunt to zdrowie" (franc.), 6—7.

Ніва

Adres redakcji: Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Telefony: red. naczelny 2-10-33, centrala 2-32-41 do 45. Warunki prenumeraty: miesięcznie — 2,40 zł kwartalnie — 7,20 zł, półrocznie — 14,40 zł, rocznie — 28,80 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPiK „Ruch” Nr 102-7-161 NBP Białystok I Oddział Miejski. Na odwrócie blankietu należy podać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje — Przedsiębiorstwo Kolportażu — Wydawnictwo Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Nr konta PKO I-6-100024. Zamówienia z krajów europejskich jak i zamorskich należy kierować pod adresem CHZ „Ars Polona” Warszawa, Krakowskie. Przedmieście 7. Obowiązuje przedpłata na konto NBP; Warszawa 2-6-51. Prenumerata roczna wraz z przesyłką zwykłą wynosi 4,70 zł w Europie, 5 zł — w USA.

BZGraf. G-3. NAKŁAD 7719

«Ніва» 31 сакавіка 1968 г.
№ 13 (631) 7 стар.

